

Zondag 12 oktober 2025 Lucas 17, 11 -19

We hadden afgelopen donderdag onze parochiezaal ter beschikking gesteld van mensen die in de wijk rond de kerk een of andere functie hebben.

Er waren zo'n dertig mensen: wijkopbouwwerkers, mensen van de wijkraad, van de buurtvereniging. De bedoeling was ontmoeting en elkaar leren kennen.

Onder hen stond een jongeman een beetje alleen te staan.

Hij was een jongerenwerker die pas begonnen was. Hij wilde in contact komen met jongeren in de wijk. Als grapje zei ik: "Dan moet je niet hier in de kerk zijn."

Toen ik zei dat ik als pastor werkzaam ben, vertelde hij dat hij Moslim was.

Hij begon een gesprek over Islam en Christendom.

Ondertussen werd er soep rondgedeeld. "Zelfgemaakte rundvleessoep", zei de mevrouw. Heel beleefd weigerde hij. "Ik weet niet zeker of het dier halal geslacht is. Ik beledig Allah als ik onrein vlees eet. Ik wil een goede moslim zijn".

In beide lezingen horen wij vandaag het woord 'reinigen'. Het gaat om de reiniging van melaatsen. De melaatsheid is niet de lepra zoals wij die kennen uit de verhalen van Damiaan de Veuster, de apostel van de melaatsen die vrijwillig onder deze mensen bleef wonen op Molokai. Melaats geworden stierf hij onder zijn mensen. Deze melaatsheid was in Bijbelse tijden onbekend.

In de bijbel wordt met melaatsheid een aantal huidziekten bedoeld die onrein maken. Bijv. iemand met puisten, of eczeem, of rode vlekken. Deze kwalen zijn -anders dan lepra – te genezen. Maar ze roepen wel weerstand op bij anderen.

In de Bijbel worden rein en onrein woorden die aanduiden of je bij het volk van God hoort, of dat je erbuiten staat. Als de priester constateerde dat de vlek

weg was en de huid weer schoon, kon je weer worden opgenomen in de gemeenschap.

Later worden in de Bijbel de woorden rein en onrein ook voor andere zaken gebruikt: rein voedsel mag je als goede Jood - en later als goede Moslim – eten. Als je onrein voedsel eet, stel je je buiten de gemeenschap.

Voor mensen die vanwege huidproblemen weerstand oproepen, geldt dat zeker. Je moet echt buiten de gemeenschap wonen en het contact met de gezonde samenleving vermijden. Deze regels zijn niet specifiek joods. Ook in Syrië waren er regels voor mensen met huidkwalen. Zelfs voor de hooggeplaatste Naäman.

Jezus is vanuit Galilea in het Noorden op tocht naar Jerusalem in het zuiden. Dan moet je door Samaria heen. In het grensgebied tussen Galilea en Samaria zwerven er tien melaatsen. Ze horen nergens bij. Ze leven aan de rand van het dorp. Ze zien ineens een ander groepje lopen: Jezus en zijn apostelen.

Vanuit de verte roepen ze: “Heb ontferming, heb medelijden, geef ons een aalmoes” Ze vragen niet om reiniging of om genezing.

Ze vragen om medelijden, om door hem als mensen gezien te worden, en niet als oud vuil.

Jezus ziet hen aan. En die blik waarmee Jezus hen aankijkt roept vertrouwen in hen wakker. Hij kijkt hen aan met barmhartigheid en liefde.

“Ga u laten zien aan de priesters”, zegt Hij.

Gaandeweg worden ze gereinigd, gaandeweg groeit hun vertrouwen dat ze weer onder de mensen gerekend zullen worden.

Eén van hen keert naar Jezus terug. Hij knielt voor Jezus neer en dankt hem vanuit de grond van zijn hart. Hij ervaart zijn genezing als veel méér dan als het

voldoen aan religieuze verplichtingen. Hij ervaart zijn genezing als een gave Gods, als een nieuwe menswording, als herboren worden.

En deze man was een Samaritaan, een vreemdeling, net als eerder Naäman. Het zijn de vreemdelingen die God verheerlijken en danken; die weet hebben van barmhartigheid en genade. Net als die Moslim in Oss die Allah eert.

‘Waar zijn de negen anderen?’ vraagt Jezus. Ook die zullen best wel dankbaar geweest zijn. Ze vonden hun genezing vanzelfsprekend. Ze hadden gedaan wat Jezus gezegd had. Ze hadden hun plicht gedaan. Ze hadden er recht op.

Zij hebben de liefde van Jezus niet in hun hart gevoeld.

Alleen deze vreemdeling heeft Gods liefde in Jezus ervaren.

Daarom kan Jezus alleen tot hem zeggen: sta op – verrijs; ga heen - vertel wereldwijd van Gods goedheid; jouw vertrouwen in Mij heeft jou gered; jij bent een nieuw mens geworden - een christen.

Een lastige vraag aan ons:

Kunnen wij christen zijn zonder dankbaarheid voor het nieuwe leven in ons?

Kunnen wij christen zijn zonder met liefde naar medemensen te kijken?

Kunnen wij christen zijn zonder vreemdelingen in ons midden te aanvaarden?

Kunnen wij christen zijn zonder daadkracht?

Christen zijn is méér dan het voldoen aan religieuze verplichtingen.

Christen zijn is vooral een manier van leven in Jezus' Geest.

Dat betekent kijken met het hart, kijken met ogen vol liefde, kijken naar de mens die op jou een beroep doet.

Gods liefde doet grensgebieden vervagen.

Grenzen die wij trekken van ‘wij van hier’ en ‘jullie van daar’, kent God niet.

God heeft ons geen gemakkelijke samenleving beloofd.

Maar wel heeft Hij beloofd dat de nieuwe samenleving zal doorbreken waar mensen compassie met elkaar hebben en elkaar in liefde zien staan.

Het rijk Gods is midden onder u.

Pastor Tom Buitendijk o.carm.